

அயோத்யா - ராம ஜென்ம பூமி - பூமி பூஜை
தேனம்பாக்கம் -25th July 2020

गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुः गुरुर्देवो महेश्वरः ।

गुरुस्साक्षात् परंब्रह्म तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

वक्रतुण्ड महाकाय कोटिसूर्यसमप्रभ ।

निर्विघ्नं कुरु मे देव सर्व कार्येषु सर्वदा ॥

सर्वमङ्गल माङ्गल्ये शिवे सर्वार्थसाधिके ।

शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारायणि नमोस्तुते ॥

श्रीरामचन्द्रः श्रितपारिजातः समस्तकल्याणगुणाभिरामः ।

सीतामुखाम्बोरुहचञ्चरीकः निरन्तरं मङ्गलं आतनोतु ॥

रामाय रामभद्राय रामचन्द्राय वेधसे ।

रघुनाथाय नाथाय सीतायाः पतये नमः ॥

अयोध्या मथुरा माया काशी काञ्ची अवन्तिका ।

पुरी द्वारवती चैव सप्तैता मोक्षदायिकाः ॥

☀ நம்முடைய நாட்டிலே, மோகூத்தை அளிக்கக்கூடிய, ஞானத்தை அளிக்கக்கூடிய, சிறப்பான நகரங்களிலே, முதலிடத்தை பெற்றிருப்பது, அயோத்யா. முதன்மையான இடத்தை பெற்றிருப்பது, காஞ்சீ - "முக்தி தரும் நகரேழில், முக்யமாம் காஞ்சி நகர்".

இறைவன், அவ்வப்பொழுது, மக்களை காப்பதற்காக -

परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृतां ।

धर्मसंस्थापनार्थाय सम्भवामि युगे युगे ॥

என்று சொன்னப்படி, தர்மத்தை ஸ்தாபனம் செய்வதற்காக, நிலை நாட்டுவதற்காக, மக்களுக்கு, நல்ல சிந்தனையை அளிப்பதற்காக, நல்லோர்களை காப்பதற்காக, வெவ்வேறு உருவத்தை தரித்து, ஸ்வீகரித்து, இந்த பூவுலகத்திலே ஸஞ்சரிக்கிறார், அனுக்ரஹிக்கிறார்.

அப்படித்தான், பல அவதாரங்கள், ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வரிசையிலே, ராமாவதாரமானது, மனிதர்களை, மனிதர்களாக, வழி

நடத்துவதற்காக, தர்மத்தை வாழ்நாள்முழுவதும், எப்படி அன்பாகவும், அக்கறையாகவும், செய்யவேண்டும், அன்யோன்யமாக மக்கள் பொதுவாழ்விலே ஈடுபடவேண்டும், பெரியோர்களை மதிக்கவேண்டும், பெற்றோர்களை மதிக்கவேண்டும், நல்ல ஸங்கல்பத்தோடு வாழ்க்கையை நடத்தவேண்டும், பிறருக்கு உதவிகரமாக இருக்கவேண்டும், நல்ல பணிகளுக்கு, இடையூறு இல்லாமல், நாம் உலகத்தை பாதுகாக்கவேண்டும், பொதுப்பணிகள்ளேஈடுபடவேண்டும், உலகத்திலே, அமைதியும், ஸுபீக்ஷமும், ஏற்படவேண்டும், ஜீவராசிகளை, பாதுகாக்கவேண்டும், “கோஸம்ரக்ஷணம்” விசேஷமாக செய்யப்படவேண்டும் – இது போன்ற, நல்ல விஷயங்களை, பக்தி-ஞான-வைராக்யங்களை, இந்த உலகத்திலே, மனிதப்பிறவி எடுத்து, நடத்திக்காட்டி – “ம ரியாதா புருஷோத்தமர்”, என்று சொல்வார்கள் – பெருமதிப்பிற்குரிய, ஆதர்சமான அவதாரமாக, ஆதர்ச புருஷராக, அவதார புருஷராக, அவதாரம் செய்து –रामो विग्रहवान् धर्मः ।

அறம் என்பது, தர்மம் என்பது, சாஸ்த்ரங்கள் என்பவை, எந்த உருவத்தைக் கொண்டு நாம் பார்க்க முடியும் என்று, யோஜித்தால், “ராமபிரான்” – “சக்ரவர்த்தித் திருமகன்”, என்கிற, உருவத்தை கொண்டு நாம் தர்மத்தை அறிந்துகொள்ள முடியும், பண்புகளை அறிந்துகொள்ள முடியும், என்று சொல்லப்படுகிறது.

அப்படிப்பட்ட அவதாரமாக, “அயோத்யா”, என்று சொல்லக்கூடிய – “ஜெயிக்க முடியாதது”, என்கிற பொருளைக் கொண்ட – அதாவது, ஸர்வ வல்லமை படைத்த, நல்ல குணங்கள் நிறம்பிய, நகரத்திலே, மஹாவிஷ்ணுவின், அவதாரமாகத் தோன்றியவர், ராமபிரான்.

அந்த ராமபிரான் தோன்றுவதற்கு முன்பாக, வைகுண்டத்திற்கு சென்று, தேவர்களெல்லாம், இந்த பூவுலகத்திலே நடைபெறக்கூடிய பல்வேறு, கஷ்ட-நஷ்டங்களை விண்ணப்பித்து, தீர்வை கோரிய பொழுது – “நானே, இங்கு அவதாரம் செய்கிறேன் – பூவுலகத்திலே” – என்று சொன்ன வாக்கின்படி –

सन्तापघ्नं सकल जगतां शार्ङ्गचापाभिरामम्

लक्ष्मी विद्युल्लसितमतसी पुच्छसच्छाजकायम् ।

वैकुण्ठाख्यं मुनिजनमनश्चातकानां शरण्यम्

कारुण्यापं त्रिदशपरिष्कालमेघं ददर्श ॥

त्रिदशपरिषत् – “தேவர்களுடைய ஸமூகமானது – சந்தாபघ्नं सकलजगताम् – அனைத்து உலகத்திற்கும், இருக்கக்கூடிய தாபங்களை, குறைகளை, ஏக்கங்களை போக்கக்கூடிய அந்த சக்தியை தரிசித்தது”, என்று சொல்லுகிறார்கள்.

அந்த மஹாவிஷ்ணுவானவர், காக்கும் கடவுளான மஹாவிஷ்ணுவானவர், தசரதருக்கு புத்ரராக, அவதாரம் செய்தார்.

அந்த ராமபிரானுடைய திவ்ய மஹிமையினாலே, இந்த பூவுலகம், குறிப்பாக நம்முடைய பாரத தேசமானது, பெருமை கொள்கிறது, புகழை அடைந்திருக்கிறது, புண்யத்தை அடைந்திருக்கிறது.

எடுத்துக்காட்டான வாழ்க்கை. தர்மத்திலே பிடிப்பு கொண்ட வாழ்க்கை, பக்தியோடு சேர்ந்த வாழ்க்கை – வீரமும், விவேகமும், விஷ்வாஸமும், வினயமும், விகாஸமும், சேர்ந்த ஒரு வாழ்க்கை, அனைவருக்கும் நல்லதை செய்யவேண்டும் என்கிற, சிறந்த எண்ணம்.

அதாவது, நாரத முனிவரிடத்திலே கேட்கிறார்கள் –

कोऽन्वस्मिन् साम्प्रतं लोके गुणवान् कश्च वीर्यवान् ।

धर्मज्ञश्च कृतज्ञश्च सत्यवान् को दृढव्रतः ।

चारित्र्येण च को युक्तः?

என்பதாக ஒரு நீண்ட, ஒரு வர்ணனை – அதாவது, இப்படிப்பட்ட, இப்படிப்பட்ட, இப்படிப்பட்ட, குணங்களை உடைய, சிறந்த மனிதர், தற்காலத்திலே யார் என்று கேள்வி கேட்கப்படுகிறது.

ஏனென்றால், உலகம் முழுவதையும் அறிந்தவர் நாரத முனிவர். எல்லா இடத்திலேயும், நல்லவர்கள், கெட்டவர்கள், எல்லா இடத்திலேயும் இவருக்கு ஒரு – என்ன சொல்றது, ஒரு – நுழைவு உண்டு. சென்று பார்க்கக்கூடிய, அனைவரிடத்திலேயும், ஒரு – ஸரளமாகப் பழகக்கூடிய, பக்தியை பரப்பக்கூடியவர், நாரதர்.

அனைவர் உள்ளத்திலேயும், நல்ல சிந்தனையை உருவாக்கக்கூடியவர். அவருக்கு, உலக விவஹாரங்களைப் பற்றிய ஞானம் முழுமையாக உண்டு. ஆகவே, அவரிடத்திலே கேட்கிறார்கள்.

அவர் வால்மீகி முனிவருக்கு, சொல்லி – இது மா திரி, “ராமர்”, என்று ஒருவர் இருக்கிறார் – என்று சொல்லி, அவருடைய குணங்களை சொல்லத்தொடங்குகிறார். அதுதான், “வால்மீகி ராமாயணம்”-மாக விரிகிறது.

அந்த வால்மீகி ராமாயணமானது, பல மொழிகளிலே, இந்திய மொழிகளிலே,, மற்றும் வெளிநாடுகளிலேயும், அந்த ராமாயணம் ப்ரபலமாக இருக்கிறது.

அந்த ராமனுடைய கோவில்கள், நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலேயும் நிறைய இருக்கின்றன. ராமபிரானைப் பற்றி, த்யாகராஜஸ்வாமிகள் போன்றவர்கள், நிறைய கீர்த்தனங்களை எழுதி இருக்கிறார்கள்.

அந்த ராம நாம ஜபத்துனுடைய முக்யத்வமும், நம்முடைய பாரத தேசத்திலே, மிகவும் ப்ரஸித்தமாக இருக்கிறது.

அந்த ராமபிரானுடைய அபூர்வமான கோவில்கள், தமிழ்நாட்டிலே பல இருந்தாலும், பாரத தேசத்திலே பல இடங்களிலே, கோவில்கள் இருந்தாலும் – மிகவும் அழகாக இருக்கிறது, வசதியாக இருக்கிறது, நல்ல பொருள் படைத்ததாக இருக்கிறது – இப்படிப்பட்ட இடமாக இருந்தாலும், மற்றொரு இடம் – அதாவது, நம்முடைய இடமில்லாத, அந்த வேறொரு இடம் எனக்கு மனதிலே, ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தவில்லை – अपि स्वर्गस्य लङ्का न मे लक्षणा रोचते – இது போன்று ஒரு வாக்யமிருக்கிறது.

தங்கமயமான – ஏனென்றால், அங்கு விமானம் – புஷ்பக விமானம், மொதற்கொண்டு, அந்த காலத்திலே, எது, அதிநவீனமாகப் பார்க்கப்பட்டதோ, எது மிக உயர்ந்த பொருளாக பார்க்கப்பட்டதோ, எல்லாம் அந்த லங்கையிலே இருந்தாலும், அன்றைய தினம், அது ராமனுடைய மனதை ஈர்க்கவில்லை. மனதிலே அது சேறவில்லை.

காரணம் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் – जननी जन्मभूमिश्च स्वर्गादपि गरीयसी – தாயும், தாய்மண்ணும் – நாம் பிறந்த இடமும், ஸ்வர்கத்தை விட, உயர்ந்தது, என்பது, ராமபிரானுடைய வாக்யம்.

அப்படிப்பட்ட, அந்த அவருடைய, மனதிலே இருக்கக்கூடியது, அந்த அயோத்தியைப் பற்றிய ஒரு பெருமை, நீண்ட காலமாக – மக்களுடைய, பக்தர்களுடைய, எதிர்பார்ப்பு, இருந்து வருகிறது.

அதாவது, ராமபிரான், பாலத்தை கடந்து, இலக்கை – இலங்கையை, அடைந்தார். காலத்தை கடந்து – நீண்ட காலத்தை கடந்து, பக்தர்கள், தற்பொழுது, இந்த நல்ல எண்ணத்தை – நம்பிக்கையுடன் எதிர்பார்த்து, நல்ல நேரத்தை எதிர்பார்த்து – ராமபிரானுடைய பிறந்த இடத்திலே, நல்லதொரு கோவில் அமைய வேண்டும், என்கிற ஒரு ப்ரார்த்தனையுடன், பல்வேறு முயற்சிகளை செய்து, தற்பொழுது, அந்த புண்யமான இடத்திலே, கோவில் அமைப்பதற்கான முயற்சிகள், நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய இந்த நேரத்திலே – அன்றைய தினம், பக்தர்கள் – “ஸ்ரீ ராம், ஜெய ராம், ஜெய ஜெய ராம்” – என்கிற இந்த ராமபிரானுடைய திவ்ய நாமங்களை, நூற்றியெட்டு – நூத்தியெட்டுத் தரவை, ஜபம், பாராயணம் செய்வதும்;

நல்ல முறையிலே, தங்கு தடையின்றி, தாமதமின்றி, தீங்கு இன்றி, நல்ல முறையிலே அந்த ராமபிரானுடைய திவ்யமான, பவ்யமான கோவில் அமைவதற்கும், ப்ரார்த்தனைகளைச் செய்வதுடன், அங்கங்கு – ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய இடத்திலிருந்து, அதை ப்ரார்த்தனைகளே, ஈடுபட்டு, அந்த ராமபக்தியிலே ஈடுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

காஞ்சீபுரத்திற்கும், அயோத்திக்கும் – காஞ்சீ மடத்திற்கும், இந்த முயற்சிகளுக்கும், ஒரு தொடர்பையும், நாம் காண முடிகிறது.

காஞ்சீபுரத்திற்கும், அயோத்திக்கும், உள்ள தொடர்பானது –
அம்மனுடைய மஹிமைகளை தெரிவிக்கக்கூடிய, “லலிதோபாக்யானம்”,
என்கிற புஸ்தகத்திலே, புராணத்திலே – முப்பத்தி ஒம்போதாவது, மற்றும்,
நாப்பதாவது அத்யாயங்கள்ளே, குறிப்பிடப்படுகிறது.

அதன்படி, சூர்யவம்சத்தை சார்ந்த, தசரதர் – பங்க்திரதர் – அவருடைய
கனவிலே, அம்பாள் தர்சனம் அளித்து – அதாவது, நம்முடைய இந்திய
தேசத்திலே – குலதெய்வம் என்கிற ஒரு பாரம்பர்யம் இருந்து வருகிறது.

பல்வேறு குடும்பங்களேயும், வெவ்வேறு ஊரிலே அவர்கள் வசித்தாலும்,
அந்த குலதெய்வ வழிபாட்டை, அவ்வப்பொழுது, செய்துவருகிறார்கள்.

ஏதோ ஒரு க்ராமமாக இருக்கலாம், எங்கையோ வெகு தூரத்திலே
இருக்கலாம் – அதை குழந்தை பிறந்த உடனே, அங்கு சென்று,
முடிகாணிக்கை செலுத்தி, அங்கு ஏதாவது செய்யவேண்டிய – அந்தந்த
குடும்ப வழக்கப்படி செய்ய வேண்டிய, சிறப்பு வழிபாடுகளை செய்து,
பூஜித்து வருகிறார்கள்.

அந்த சூர்யவம்சத்துனுடைய குலதெய்வமாக விளங்குவது, அம்பாள்.
அந்த அயோத்தியிலேயும், ஒரு அம்மன் கோவில் இருக்கிறது. அதிலே, அந்த
அம்மனுடைய தர்சனத்தை, அந்த ஸ்வப்னத்திலே – அவர் கண்டு – அதாவது,
காஞ்சீபுரம் என்கிற ஊருக்கு, சென்று, ஜபங்கள், ஹோமங்கள், பூஜைகளை
செய்து, ஸந்தானப்ராப்தியை – வெகு நாட்களாக, வெகு வருஷங்களாக,
தவமிருந்து, எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த – தசரதர் எதிர்பார்த்துக்
கொண்டிருந்த, அந்த ஸந்தானப்ராப்தியை, அடையலாம் என்கிற, அந்த
அம்பாளுடைய, அந்த தர்சனமானது, அவருக்கு கிடைத்து, கௌசல்யா
தேவியிடம் அதை சொல்லி, அயோத்தியிலிருந்து அவர் கிளம்பி,
காஞ்சீபுரத்திற்கு வந்ததாகவும், காஞ்சீபுரத்திலே வந்து, ஏழு ராத்ரிகள் – ஒரு
வாரம் அவர் தங்கினதாகவும்;

அம்பாளுக்கு உரிய பூஜைகளை, வஸ்த்ரங்கள் ஸமர்பித்தல்,
ஹோமங்கள் செய்தல் – அங்க இருக்கக்கூடிய அறிஞர் பெருமக்களை
கௌரவித்தல் – இது போன்றெல்லாம், நல்ல பணிகளையெல்லாம் செய்து –
நியம-நிஷ்டைகளுடன், ஏழு ராத்ரிகள் அங்கு, தங்கியிருந்து, அம்பாளுடைய
ஸ்தோத்ரத்தை அவர் செய்து, பிறகு, ஆகாசவாணியாக, அந்த அம்பாளுடைய
அசரீரி வாணி – அதாவது, வாக்கு, கேட்டு – भविष्यन्ति मद्देशस्ते चत्वारस्तनयान्प –
என்பதாக, “என்னுடைய அம்சத்துடன், நான்கு குழந்தைகள் உங்களுக்கு
பிறப்பார்கள்” – என்பதாக, காமாக்கி அம்பாளுடைய அனுக்ரஹத்தை அவர்
கேட்டுப் பெற்று – இப்படியாக, அந்த அயோத்திக்கும், காஞ்சீபுரத்திற்கும் –
ஏனென்றால், பஞ்சபூத ஸ்தலங்கள்ளே – ப்ரிதிவீக்ஷேத்ரமாக இருப்பது,
காஞ்சீபுரம்.

சக்தியினுடைய வழிபாட்டிலே, பஞ்சபூதஸ்தலங்கள், என்று இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதிலே - ப்ரிதிவீக்ஷேத்ரமாக விளங்குவது, அயோத்தி.

அயோத்யாபுரீஷு பூமியாதிஸ்வருமா - என்பதாக, அயோத்தி என்பது - சக்தி பஞ்சபூதஸ்தலங்களே ப்ரிதிவீக்ஷேத்ரமாக விளங்குகிறது.

இப்படியாக, தென்னாட்டிலே இருக்கக்கூடிய, தென் பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய, காஞ்சீபுரத்திற்கும்; வடநாட்டிலே அமைந்திருக்கக்கூடிய - ஸரயூ கரையிலே, அமைந்திருக்கக்கூடிய இந்த அயோத்யா நகரத்திற்கும், ஒரு தொடர்பு இருந்து வருகிறது.

அதாவது, ராமபிரான், பிறப்பதற்கான ப்ரார்த்தனைகளை, செய்த இடமாக, இந்த காஞ்சீபுரம், புராணரீதியாக விளங்கி வருகிறது.

அதே போன்று, ராமபிரான் பிறந்த இடத்திலே, கோவில் அமைய வேண்டும் என்பதற்கான முயற்சிகள், நம்முடைய காஞ்சீ மடமும், அதிலே ஈடுபட்டு; நம்முடைய பெரியவர்கள், வெகு காலமாக, இந்த நல்ல பணி சிறப்பாக நடைபெறவேண்டும், என்பதற்காக, இரண்டு பெரியவர்களும், பல முயற்சிகளையும், செய்திருக்கிறார்கள்.

பல காலங்களை கடந்து வந்திருக்கிறது, இந்த முயற்சி. ஸமரஸ மார்க்கங்கள் - கண்டிருக்கிறது. அதாவது, "ஸம மார்க்கம்", "ஸமர மார்க்கம்", "ஸம ரஸ மார்க்கம்".

"ஸம மார்க்கம்" - இணைந்து பேசுவோம், இணைந்து சிந்திப்போம், இணைந்து செயல்படுவோம், என்கிற ரீதியிலேயும் முயற்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

"ஸமரம்" - என்றால் - யுத்தம், என்றல்ல - கடும் முயற்சிகள், தீவிர - ஆயத்தங்கள்; மக்களுக்கிருக்கக்கூடிய பக்தி-ச்ரத்தைகளை, ஒன்று சேர்த்தல் - இது போன்ற ஒரு உத்வேகத்துடன் கூடிய பணிகள், ஸமரம். அப்படியும் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

"ஸமரஸம்" - அதாவது - "ஸமம்", "ரஸம்" - அது ஒண்ணு. அதாவது - அனைத்திலேயும் நன்மை இருக்கிறது - அனைவரும் நம்பிக்கைக்குரியவர்கள், அனைவரும் கௌரவத்திற்கு உரியவர்கள் - என்பது.

"ஸமரஸம்" என்பது விட்டுக்கொடுப்பது. அதாவது, ஒரு பொது நன்மைக்காக பலரும் - எப்படி ஒவ்வொரு குடும்ப வாழ்க்கையிலேயும், பல்வேறு நிலைகளே ஒவ்வொருவரும், விட்டுக்கொடுத்து, அந்த குடும்பம் என்பது நடைபெறுகிறதோ - அது போன்று, அந்த முக்யத்துவத்தை கருதி, அது ஒரு இணக்கமாக, செயல்படுவது - சுணக்கம் இல்லாமல், இணக்கமாக செயல்படுவது.

இப்படி பலவேறு வழிகளை – இத கடந்த – பல வருஷங்களாக – ஆயிரத்தி தொளாயிரத்தி ஐம்பதுகளே ஆரம்பித்த இந்த முயற்சி, எண்பதுகளே, தீவிரம் – அதாவது, வெகு வேகமாக முயற்சி செய்யப்பட்டு, மக்களுடைய பக்தியின் காரணமாகவும், பல பேருடைய – “ப்ரத்யக்ஷ – அப்ரத்யக்ஷ” – நேரடியாகவும், பல விதமான முயற்சிகள் மூலமாக, தற்பொழுது, நல்ல ஒரு, தீர்வு, காணப்பட்டு – இந்த ஸமயத்திலே, அந்த கட்டுமானப் பணிகள், நடைபெறுவதற்காக, ஏற்பாடுகள், செய்துவருகிறார்கள்.

அரசாங்கத்தின் மூலமாகவும், அவ்வப்பொழுது, பல முயற்சிகளும், தீர்வு காணுவதற்காக, முயற்சிகளும், மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. பல்வேறு அரசாங்கங்களும், இதற்கான முயற்சிகளே, ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், இதுவரையிலே.

அப்படி பலரும், நம்முடைய மஹா பெரியவர்களை, நம்முடைய புதுப் பெரியவர்களை, சந்தித்து பேசி இருக்கிறார்கள்.

அந்த விதத்திலே, ஆயிரத்தி தொளாயிரத்தி, எண்பத்தி ஒம்போது, தொன்னூறுகளே, George Fernandes, அவர், ரயில்வேத் துறை மந்திரியாக இருந்தபொழுது, மத்திய அரசாங்கத்திலே – பஞ்ச கச்சம் கட்டிக்கொண்டு, காஞ்சீபுரத்திற்கு வந்து, மஹா பெரியவர்களை தரிசனம் செய்து, இது ஸம்மந்தமாகவும் – எல்லாம் பேசி முயற்சி செய்திருக்கிறார்.

க்ருஷ்ணகாந்த் – என்பதாக, ஆந்த்ரப்ரதேச கவர்னராக இருந்தவர் – அவருடன், இரண்டு ப்ரமுகர்கள் – ஒருவர், பீஹார் மாநில ஆளுனராக இருந்தவர், இன்னொருவர், மத்தியப் ப்ரதேச ஆளுனராக, இருந்தவர் – என்பதாக ஞாபகம்.

அப்படி, அவர்கள் இரண்டு பேரும் வந்து, தரிசனம் செய்து – இரண்டு பெரியவர்களோடையும் பேசி – அப்படி ஒரு முயற்சி, நடைபெற்றிருக்கிறது.

இன்னோரு ஸந்தர்பத்திலே, ‘ஸுபோத் காந்த் ஸஹாய்’ – என்பதாக ஒரு மத்திய அரசாங்கத்துனுடைய மந்திரி, அவரும் வந்து, கலந்து பேசி, சில முயற்சிகள்.

பிறகு – ‘ஸஹாபுதீன்’, என்று ஒருவர் – அவர் வந்து தரிசனம் செய்தார். ஸுப்ரமண்ய ஸ்வாமியுடன் சேர்ந்து வந்திருந்தார். கடந்த 25-02-2018 ம் தேதி அன்று திரு. சுப்ரமண்யசுவாமி அவர்கள் ஸ்ரீ ஆச்சார்ய சுவாமிகளை தரிசிப்பதற்கு காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீமடத்திற்கு வந்தார். அங்கு ஸ்ரீ ஜெயேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகளை தரிசனம் செய்தபொழுது பின்வருமாறு கூறினார், “சுவாமிஜி, அயோத்தியில் ஸ்ரீராமர் கோயில் கட்டுவதற்கான நேரம் வந்துவிட்டது. தங்களின் கடின முயற்சிக்கு பலன் கிடைத்துவிட்டது. ஆகவே தாங்கள் நேரில் வந்து கலந்து கொண்டு ஆசீர்வதிக்க வேண்டும்.” ஸ்ரீ ஆச்சார்ய

சுவாமிகள் அதை கேட்டு கைதட்டி ஆமோதித்து ஆசீர்வதித்து அனுகிரஹித்து அனுப்பினார்கள் .

பிறகு - அடல் பிஹாரீ வாஜ்பாய் - அவர்களுடைய ஆட்சி காலத்திலே, நம்முடைய புதுப்பெரியவர்கள், இரண்டு ஸமூகங்களின் மத்தியிலேயும், அமைதியும், புரிந்துணர்வும், ஒரு இணக்கத்துடன் கூடிய, செயல் முறையும், காணப்படவேண்டும் என்பதற்காக, அடல் பிஹாரீ வாஜ்பாய் அவர்கள் ப்ரதமராக இருந்த நேரத்திலே - பல்வேறு தரப்பை சார்ந்தவர்களோடும், கலந்து பேசி, ஒரு அமைதியான, இணக்கமான, சூழலும், சூழ்நிலையும், வருவதற்காக, பெருமுயற்சி மேற்கொண்டார்கள்.

தமிழ்நாட்டுனுடைய முக்யஸ்தர்களுடைய உதவியையும் பெற்று, அந்த நேரத்திலே, அந்த பெருமுயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது.

ஆயிரத்தி தொளாயிரத்தி, எண்பத்தி ஆறாம் வருஷம் - அந்த நேரத்திலே, மஹா பெரியவர்கள், காஞ்சீபுரத்திலே, மடத்திலே தங்கியிருந்தார்கள். புதுப்பெரியவர்கள், அலஹாபாத்திலே - ப்ரயாகக்ஷேத்ரத்திலே - அங்கிருக்கக்கூடிய காஞ்சீ மடத்தை சார்ந்த - சங்கர விமான மண்டபம், கும்பாபிஷேக நிகழ்ச்சி கருதி, அங்கு முகாமிட்டிருந்தார்கள்.

அந்த நேரத்திலே, February மாசம், ஒண்ணாந்தேதி வாக்கிலே, அங்கு, தர்சனத்திற்கு, திறந்து விட்ட பொழுது - ராமபிரானுடைய தர்சனத்திற்காக, கதவுகள் திறந்து, அனுமதிக்கப்பட்ட நேரத்திலே - உடனடியாக அவர்கள் - அலஹாபாத்திலிருந்து கிளம்பி, ப்ரதாப்கர் - ஸுல்தான்பூர், வழியாக, அயோத்தியை அடைந்து, ஏழாந்தேதி February, ஆயிரத்தி தொளாயிரத்தி, எண்பத்தி ஆறாம் வருஷம் - எட்டாந்தேதியும், அங்கு தங்கியிருந்து - பிறகு - ராய் பரேலீ, அமேதீ வழியாக, திரும்ப அலஹாபாத்திற்கு சென்றார்கள்.

அந்த ஏழாந்தேதி February, அவர்கள், அயோத்தியை சென்றடைந்த நேரத்திலே, இங்கிருந்து - அதாவது காஞ்சீபுரத்திலிருந்து, மஹா பெரியவர்கள், ஒரு குடையை - ஒரு குடை - நல்ல அலங்கரிக்கப்பட்ட, பட்டு வஸ்திரம் போத்திய, நல்ல குடை ஒன்றையும் - 'சத்ரம்', என்று பெயர் - அதையும்;

இரண்டு சாமரங்கள் - அதையும் காஞ்சீபுரத்திலிருந்து, விமானம் மூலமாக, இரண்டு பேர்களை, அனுப்பி வைத்து - புதுப்பெரியவர்கள், அயோத்தி வரும் நேரத்திற்குள், இவர்கள், அங்கு சென்றடைய வேண்டும். இங்கிருந்து, காஞ்சீபுரத்திலிருந்து அனுப்பிவைக்கப்பட்ட, சத்ரமும்-சாமரமும் - குடையும், அந்த சாமரமும், புதுப்பெரியவர்கள் மூலமாக அங்கு, பகவான் ராமசந்த்ரமூர்த்திக்கு - ராமபிரானுக்கு ஸமர்ப்பிக்கப்படவேண்டும் - என்கிற உத்தேசத்துடன், இங்கிருந்து இரண்டு பேரை - ராம மூர்த்தி சாஸ்த்ரிகள், நீலகண்ட தீக்ஷிதர் என்பதாக இரண்டு பேரை - அனுப்பி வைத்து, அவர்கள்,

இங்கிருந்து –Lucknow சென்று, ஒரு விமானத்தின் மூலமாக, அங்கு சென்றடைந்தார்கள்.

அந்த பத்தாம் தேதி February – ஆயிரத்தி தொளாயிரத்தி எண்பத்தி ஆறாம் வருஷம், இந்த சத்ர-சாமரங்கள், ஸமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டு, இந்த இரண்டு பேரும் அங்கேயே, ஒரு வார காலம் தங்கி, ஒருவர் - ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணத்தை பாராயணம் செய்தும்; இன்னொருவர், துளசீ ராமாயணம் – ஹிந்தியிலே இருக்கக்கூடிய, துளசீ ராமாயணத்தை பாராயணம் செய்தும் – அந்த ஸ்ரீமடத்தின் மூலமாக அப்படி ஒரு ஏற்பாடு – மஹா பெரியவர்கள் மூலமாக, காஞ்சீபுரத்திலிருந்து, ராமபிரானுக்கு, முதல் ம ரியாதை, செய்யப்பட்டு;அந்த ம ரியாதை என்பது, நம்முடைய புதுப்பெரியவர்கள் மூலமாக, அது செய்யப்பட்டு – அப்படி ஒரு சிறப்பான ஒரு தொடர்பு.

அதற்குப்பிறகு, புதுப்பெரியவர்கள் – அங்கு இடத்தை – ஸரயூ கரையிலே – ஒரு மிகப்பெரிய இடத்தை வாங்கி, அங்கு மடம் கட்டி, அங்கு காமாக்கி அம்மனுடைய விக்ரஹம் – ராமபிரான், ஆதிசங்கரருடைய விக்ரஹத்தையெல்லாம் ஸ்தாபிதம் செய்து, பாடசாலை – வேதபாடசாலை, தற்பொழுது நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல், சுமார், இருவது வருஷத்திற்கு முன்பாக, உள்ளூர் மக்களின் தேவைகள் என்ன? என்பதை அறிந்து – ஏனென்றால், புதுப்பெரியவர்கள், சமயப் பணியையும், சமுதாயப் பணியையும் – இரண்டையும், அவர்கள் – ஸமமாகவும், தீவிரமாகவும், செய்துவரக்கூடிய நிலையிலே – அந்த அயோத்தி மக்களுடைய, கல்வி உதவிக்காகவும், சிறு தொழில் பயிற்சிக்காகவும், அதற்காக ஒரு, நிறுவனத்தை நிறுவி, அதன் மூலம் –Tailoring Class-ஸ்ஸு, உண்ணும் பல, Class எல்லாம் நடத்தி, அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு, சிறு தொழில்லாம், வளர்ப்பதற்காகவும், இந்த முயற்சி – அதுவும் பல காலமாக.

அந்த அயோத்தி மக்களுடைய நன்மைக்காக, அந்த முயற்சியும், நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது-நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

இப்படி, ஆன்மீக ரீதியாகவும் சரி, மனிதநேய முயற்சியாகவும் சரி, அந்த அயோத்தியினுடைய வளர்ச்சியிலே, நம்முடைய பெரியவர்களுடைய, முயற்சிகள், பல காலமாக இருந்து வருகின்றன.

இந்த ஒரு நல்ல ஸந்தர்பத்திலே, பக்தர்களாகிய, நமக்கெல்லாம் கிடைத்த வாய்ப்பாக இந்த, நல்ல நிகழ்ச்சியை, கருதி – நம்முடைய கலாசாரம், உலகமனைத்திற்கும், பொலிவை அளித்த கலாசாரம். மனித நாகரீகத்திற்கு பெருமை சேர்த்த கலாசாரம், கலாசாரத்திற்கு பெருமை சேர்த்த ராமபிரானுடைய அவதாரம், இவைகளை மனதிலே கொண்டு – அதுவும்,

எதேச்சையாக, இந்த ஆகஸ்ட் ஐந்தாம் தேதி என்பது, அமைந்திருக்கிறது. புதுப்பெரியவர்களுடைய, ஜெயந்தி தினத்தன்று அமைந்திருக்கிறது.

அவர்களும், ராமரை மறக்கவில்லை, ராமரும் அவர்களை துறக்கவில்லை. ஆகவே, அந்த ராம பக்தியை நாம் மேன்மேலும் வளர்க்கவேண்டும்.

ஆயிரத்தி தொளாயிரத்தி ஏழாம் வருஷம், பதிமூன்று வயதாக, நம்முடைய மஹாபெரியவர்கள், இருந்த காலத்திலே, கலவைக்காக அவர்கள் சென்று கொண்டிருந்த நேரத்திலே, காஞ்சீபுரத்திலிருந்து, கலவைக்கு அவர்களுக்கு ஒரு – திடீரென்று ஒரு ஆஸ்சர்யமான, இந்த செய்தி – சூசனையாக சொல்லப்பட்ட நேரத்திலே – “இப்படி” என்று சொல்லவில்லை – நீங்கள் திரும்ப, உங்க ஊருக்கு போக இயலாது, என்று, குறிப்பாக உணர்த்தியிருக்கிறார்கள் – அந்த நேரத்திலே, அவர்கள், செய்யத் தொடங்கியது, சொல்லத் தொடங்கியது, “ராம நாமம்”.

அதைப் பற்றி அவர்களே, ஒரு கட்டுரையிலே, குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதே போன்று, பல்வேறு, அந்த ஸஞ்சார ஸமயத்திலேயும், குழந்தைகள் மூலமாக, “ராம நாம லேகனம்” எழுதச்சொல்லி, வெள்ளிக்காசு, தங்கக்காசெல்லாம் அளித்து – இன்றைய தினமும் பலரும் – ‘ஒரு லக்ஷம் ராம நாமாவை எழுதியிருக்கிறோம், ஐம்பதாயிரம் நாமாக்களை எழுதியிருக்கிறோம்’ – என்றெல்லாம் கொண்டுவந்து, மடத்திற்களிக்கிறார்கள்.

அந்த ராம நாம ஜபத்தை, ராம நாம லேகன யக்ஞத்தை, நம்முடைய பெரிவர்கள்ளாம் ஊக்குவித்தது.

பத்ராசல ராமதாஸர் கோவில் – அங்க ராமர் கோவிலை, புனரமைத்து, கும்பாபிஷேகம் செய்யக்கூடிய நேரத்திலே, ஆயிரத்தி தொளாயிரத்தி, அறுவதுகளே – அதாவது, அறுவத்தி ஏழு, அறுவத்தி எட்டு, அந்த நேரங்களே, இரண்டு பெரியவர்களும், அங்கு முகாமிட்டு, பத்ராசலக்ஷேத்ரத்திலே முகாமிட்டு, அந்த திருப்பணிகள்ளாம் பார்வையிட்டு, கோதாவரியிலே ஸ்னானம் செய்து – அங்கு என்ன நற்பணிகள்ளாம் செய்யப்பட வேண்டும் என்றெல்லாம், அறிவுரைகளை வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

இப்படி, ராமபிரானுடையக்ஷேத்ரத்தோடும், ராமர் கோவில்களோடும், பல்வேறு தொடர்புகள், இருக்கக்கூடிய இந்த ஸந்தர்பத்திலே, மேன்மேலும், நம்முடைய நாட்டிலே, பக்தி வளரவேண்டும், கலாசாரம் வளரவேண்டும்.

அனைவரும், பல்வேறு பாஷைகள், பல்வேறு நம்பிக்கைகள் இருக்கக்கூடிய இந்த நாட்டிலே, பலரும் இணைந்து, நம்முடைய நாட்டினுடைய நன்மைக்காக, மனித நாகரீகத்தை, காப்பதற்காக – பக்தியை,

ஸம்ப்ரதாயங்களை, கடைபிடிப்பதற்காக- நவீனமும், ப்ராசீனமும், கலந்த ஒரு - நவ நாகரீகமும், உண்மையான நாகரீகமும், இருக்கக்கூடிய, இந்த நல்ல நாட்டிலே, நல்ல வளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டு, ஸுபீக்ஷம் ஏற்பட்டு, 'ராம ராஜ்யம்', என்று சொல்லக்கூடிய நல்ல நிலை ஏற்பட்டு, இந்த பகுதியும் சரி - அயோத்யா - இந்த பெயர், இந்தியாவிலே இருக்கக்கூடிய பெயர், தாய்லாந்திலே இருக்கிறது. இப்படி பல இடத்திலேயும், இந்த அயோத்யா என்கிற பெயர் இருக்கிறது.

அந்த ஒரு ராமருடைய புகழ், - இப்படி, பல இடத்திலேயும், இந்த 'ராம பக்தி', வளர்க்கப்பட்டு, மேன்மேலும், நன்மைகள் பல -பொதுமக்களுக்கும், இந்திய மக்களுக்கும், கிடைப்பதற்கு, ஒரு உத்வேகத்தையும், ஒரு வழிகாட்டுதலையும், ஒரு சக்தியையும் அளிக்கக்கூடிய ஸந்தர்பமாக, இந்த நிகழ்ச்சி, சிறப்பான முறையிலே நடைபெற்று;

மேன்மேலும், நம்முடைய நாட்டிலே, பாரம்பரியம் காப்பாற்றப்பட்டு, பக்தி காப்பாற்றப்பட்டு, நல்ல நெறிகளை நாம், வாழ்க்கையிலே பின்பற்றக்கூடிய சக்தியுடன் கூடியவர்களாக - धर्मो रक्षति रक्षितः - என்கிற விதத்திலே, அறத்தை நாம் காத்து, அந்த அறம், நம்மை காக்கும்விதமாக, நல்ல ஸந்தர்பங்கள், அமைய வேண்டும்.

ஹர ஹர சங்கர ! ஜெய ஜெய சங்கர !

உலகில் உள்ள அனைவருக்கும் அருளக்கூடிய ஸ்ரீ ராமபிரான் இந்தியாவின்
அயோத்தியை சேர்ந்தவரா , நேபாளத்தை சேர்ந்தவரா என்ற ஐயம்

ஒரு பிரதேசத்தின் ,ஒரு நகரத்தின், ஒரு தேசத்தின் வளர்ச்சி என்பது பக்தி
நிர்வாகம் ,வியாபாரம் ஆகியவற்றை கொண்டு எவ்வாறு அமைய வேண்டும்

முக்கியமாக அயோத்தி போன்ற முக்கியமான இடங்களின் சீரமைப்பு
மறுகட்டமைப்பு எவ்வாறு அமையவேண்டும்

ஸ்ரீ ராமபிரான் பற்றிய விதவிதமான கண்ணோட்டங்கள் என்ன

ஸ்ரீ ராமபிரானுக்கு கோயில் அமையக்கூடிய இந்த நல்ல சந்தர்ப்பத்திலே
மக்கள் எவ்வாறு நடந்துகொள்ளவேண்டும் ஆகியவற்றை விளக்கும் விதமாக
அமைந்த ஸ்ரீஆச்சார்ய சுவாமிகளின் அருளுரை

அயோத்தி, புனர்நிர்மாணம்

ஓறவு கொண்டாடுவது, உரிமையை கொண்டாடுவது – என்று இரண்டு
இருக்கின்றன.

நம்மை பொறுத்தவரையிலே, எப்படி அயோத்யை என்பது நமக்கு
முக்யமோ, அதே போன்று, நேபாள தேசத்திலே இருக்கக்கூடிய, ஜனக்பூர்
என்பதும் முக்யமானது.

அங்கு – ஸீதா தேவியினுடைய ஊர் அது, ஜனகருடைய ஊர். அதுவும்
முக்யமானது. மறியாதைக்குரியது. அன்புக்கு உரியது.

ஆகவே, அயோத்யை என்பது, இந்தியாவிலே இருக்கக்கூடிய, ஸரயூ
நதியிலே இருக்கக்கூடிய இடம். அவ்வப்பொழுது, அவரவர்கள்
சொல்லக்கூடிய, சில வித்யாஸமான கருத்துகளை, விநோதமாக
பார்க்கவேண்டுமே வொழிய, விரோதமாக நாம் பார்க்கக்கூடாது.

அயோத்தியினுடைய, அந்த கட்டமைப்பு, என்பதானது, ஆன்மீகத்தை
மையமாகக் கொண்டு அமைய வேண்டும்.

பொதுவாக வளர்ச்சி எனும்பொழுது, நாம் பல்வேறு, நம்முடைய கலாசார சித்தாந்தத்தை துறந்து விடுகிறோம்- மறந்துவிடுகிறோம்.

நம்முடைய தமிழ்நாட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும், ராஜவீதிகள், மாடவீதிகள், ஸன்னிதித்தெருக்கள், அதனுடைய தொன்மையிலிருந்து மாறி, தன்மையிலிருந்து மாறி, காணப்படுகின்றன.

வளர்ச்சி என்கிற பேரிலே, அந்த கோவிலை சுற்றி இருக்கக்கூடிய, ப்ரதேசங்களுடைய, உருவம் மாற்றப்படுகிறது. செயல்முறைகள் அதுக்கடுத்தாற்போல் மாறுகின்றன. கோவிலனுடைய முழு செயல்பாடுகள், முடக்கப் படுகின்றன.

அதாவது, முழுமையாக முடக்கப்படுகின்றது என்றல்ல. சிறிதாக்கப்படுகிறது. கோவில் என்பது -வெறும்வழிபாட்டு மாத்ரம் நடைபெறுகிறது. உத்ஸவங்களேயோ, மற்ற, கோவில் சார்ந்த கலாசார, பணிகளோ, கொறந்து விடுகின்றன.

ஆகவே, இந்த புதியதாக இந்த, அயோத்தியை விரிவாக்கம் செய்யும்பொழுது, நம்முடைய கலைகள், நம்முடைய ஸங்கீதம், நாட்யம், வேதங்கள், உபநிஷத்துகள், பூஜைக்கி உரிய நந்தவனங்கள், நம்முடைய சாஸ்த்ரங்களையும், சரித்ரங்களையும், தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய கண்காட்சிகள் - இப்படியாக, தர்மப்ரசாரத்தையும், பக்தர்களுடைய வசதியையும், மனதிலே கொண்டு - வசதி என்றால், 'தேவைக்கி ஏற்ப', என்றல்ல, குறைந்தபட்ச வசதிகளை, மனதிலே கொண்டு - அதாவது, எந்த ஊரை, எப்படி நிர்மாணம் செய்யவேண்டும்.

அதாவது, பக்திக்குரிய நகரத்தை, அதற்குரிய முறையிலே, அதற்குரிய முறையிலே நாம், மேம்படுத்த வேண்டும். நிர்வாகத்திற்குரிய நகரத்தை, நிர்வாகத்திற்கு தகுந்தாற்போல், மேம்படுத்த வேண்டும்.

வ்யாபாரத்திற்குரிய நகரத்தை, வ்யாபாரத்திற்குரிய முறையிலே, மேம்படுத்தவேண்டும்.

ஆகவே, அதிலே கொழப்பம் இல்லாத வகையிலே, பக்தர்களுக்கு வேண்டிய, ஸ்னான கட்டங்கள், அவர்களுக்கு நல்ல குடிநீர், அவர்கள் தங்குவதற்கான வசதிகள், பல்வேறு பாடசாலைகள் - பல மொழிகளை சார்ந்தவர்களும், பல நாட்டை சார்ந்தவர்களும் - ஏனென்றால், ராமர், பலவாராக, பார்க்கப் படுகிறார்.

பகவானாக, பக்தர்களாலும்; சரித்ர ஆர்வலர்களால், ஒரு ஆதர்சமான புருஷராகவும், எடுத்துக்காட்டான மனிதராகவும்; உலக மக்களால், பண்பாட்டை பரப்பிய, பரம வீரராகவும்; அவர் பார்க்கப் படுகிறார்.

ஆகவே, பலருக்கும் இடமளித்து – பக்தர்களுக்கும் இடமளிக்கவேண்டும் – அவரை பூஜிக்கக்கூடிய பக்தர்களுக்கும் இடமளிக்கவேண்டும்; அவரை விரும்பக்கூடிய, அன்பர்களுக்கும், இடமளிக்கவேண்டும்; அவர்களை, ராமரை, வியந்து பார்க்கும், வெளிநாட்டினருக்கும், நாம் தகுந்த இடத்தை அளித்து – இப்படி –National, மற்றும், International, என்கிற விதத்திலே, அந்த நகரத்துனுடைய மறுசீரமைப்பு என்பது, நல்ல முறையிலே செய்யப்பட்டு, தற்பொழுது, வாய்ப்புகளும், வசதிகளும், சேர்ந்திருப்பதினாலே, அனைவரும் இதிலே, இணைந்து செயல்பட வேண்டும்.

PPP – என்று சொல்லுகிறார்களே –Private-Public-Partnership – அது போன்று, அரசாங்கமும் சரி, தனியார்களும் சரி, அனைவரும் சேர்ந்து – ஏனென்றால், இறைவனுடைய படைப்பிலே, பல பொக்கிஷங்கள் இருக்கின்றன. நாம் வளர்வதற்கான பல பொருட்களை, அவர் அளித்திருக்கிறார்.

மக்கள், சுமுகமாகவும், சாந்தமாகவும் இருந்து, இறைவன் அளித்ததை, சரியான முறையிலே புரிந்து கொண்டு, பகிர்ந்து கொண்டு, செயல்படும் பொழுது, உலகத்திலே, ஸுபீகூழும், சாந்தியும், நிலவுகிறது.

ஏதோ ஒரு, தவறாகப் புரிதலின் காரணமாகவோ, அவசரப் போக்கின் காரணமாகவோ, அல்லது, பேராசையின் காரணமாகவோ, செயல்படும் பொழுது, கஷ்டமான காலத்திலேயும், கஷ்டம் அதிகரிக்கிறது.

அதுதான், ஒரு மாசமாக நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய, ஒரு இந்தியாவை, சுற்றி இருக்கக்கூடிய, சூழ்நிலை.

ஆகவே, இந்த ஸந்தர்பத்திலே, நல்ல பண்புகள், வளந்தால் தான், அந்த இறைவனுடைய, அருமையான படைப்புனுடைய பலனை, அனைவரும் ஏழைகள்ளிருந்து, அனைவரும் பெற முடியும்.

ஆகவே, அந்த புரிந்துணர்வை, Understanding-கை, நமக்களிக்கக்கூடியது, கலாசாரம். அந்த கலாசாரத்துனுடைய ஸாரமாக, அடையாளமாக, தலைவராக விளங்குவது, ராமபிரான்.

ஆகவே, இந்த நேரத்திலே, ராமபிரானுடைய பக்தியும் சரி, ராமபிரானுடைய தத்வங்களும், மக்களை சென்றடையும் விதத்திலே, அந்த அயோத்தியினுடைய புனர் நிர்மாணம் என்பது, அமைவது, மிகப்பொருத்தமாக இருக்கும்.